

Thing at bevilge de Udgifter, som her ere forlangte og som maa siges at være en Følge af Hærlovens Bestemmelser. At Finantsudvalget har indtaget dette Standpunkt, finder jeg forøvrigt meget naturligt, men jeg maa tillige gjøre det høie Thing opmærksom paa, at netop paa samme Standpunkt har Ministeriet ved Udarbejdelsen af Krigsbudgettet sat sig, og forsaavidt der er stillet enkelte Forslag, om hvilke man muligvis kunde sige, at de gif noget ud over, hvad der ligefrem kunde være Konsekvensen af Hærlovens Bestemmelser, ere de kun stillede, hvor ligefrem Nødvendigheden taler derfor, eller hvor Krigsministeriet var kommet til den bestemte Anskuelse, at man for at holde Hæren kampdygtig og hele Maffineriet i den fornødne Orden maatte stille Forlangende om et forøget Pengebeløb. Naar der nu til Krigsministeriets Budget er stillet Uendringsforslag, er det jo naturligt, at jeg først vender mig til de Uendringsforslag, som ere af den mest gennemgribende Natur, og derom kunne vel Meningerne neppe være delte, at det er de Uendringsforslag, som ere stillede af det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther). Jeg vil til det Yderste mødsætte mig Vedtagelsen af disse Uendringsforslag, og at enhver Krigsminister vil gjøre det Samme, derom formoder jeg ikke, der kan være synderlig delte Meninger. Paa den Post, hvorpaa jeg har den Ære at staa, kan jeg ikke Andet end bestemt udtale mig mod samtlige disse Uendringsforslag, som forøvrigt jo efter den ærede Forslagsstillers Udtalelser danne — navnlig de første under Nr. 1 — et sammenhængende Hele. Den ærede Forslagsstiller fandt sig foranlediget til at komme tilbage til nogle Udtalelser af mig ved en tidligere Behandling af et Lovforslag, jeg havde den Ære at forelægge for det høie Thing, og han fandt sig foranlediget dertil, fordi han fandt Ministerens Optræden ved denne Leilighed lidet heldig i politisk Henseende. Naar dette var det ærede Medlems Overbevisning, saa kunde det synes naturligt, at han ikke var kommen tilbage dertil; selv om min Optræden skulde møde Modsigelse fra hans Side, vil han dog kunne sige sig selv, at hans Udtalelser let vilde kunne føre til Gjensvar fra mig, som

saa let kunne hændre paa det lille danske Folk i den øvrige Verden den Opmærksomhed, som han synes at finde overordentlig betænkelig. Jeg skal ganske kortelig berøre, hvad det ærede Medlem har udtalt og det særlig, fordi hans Udtalelser af hvad jeg har ytret ved den Leilighed, efter min Mening ikke have været fuldkommen rigtige. Det ærede Medlem udtalte saaledes, at der ingen Betænkeligheder vilde være ved at tiltræde disse Foranstaltninger, som af ham vare foreslaaede, da den blodige Konflikt, hvort Ministeren agtede at gribe ind, ikke vilde kunne anses for at være saa nær forestaaende, men det er Ord, som jeg aldrig har brugt, og Tanker, som aldrig have været tilstede hos mig. Jeg har kun udtalt, at, naar en blodig Konflikt atter skulde indtræde i Europa, saa var det af Vigtighed, at vi vare fuldt rustede, og at vi vare i Stand til at hævde vor Selvstændighed, Uafhængighed og frie Selvbestemmelse, men ikke med et Ord har jeg antydnet, at vi skulde gribe ind i disse Forhold; vi skulde forsvare os, naar vi bleve angrebne. Det ærede Medlem sagde, at han kunde være villig til at følge Ministeren, naar det kunde nytte noget, naar vi ved de Foranstaltninger, som vare foreslaaede, kunde være i Stand til virkelig at forsvare os. Men efter min Mening er det et Folks Pligt at ruste sig saaledes, at det ikke uden Kamp opgiver de Goder, som jeg fuldelig skal indrømme, at jeg tror, at det ærede Medlem sætter ligesaa høi Pris paa som jeg. Jeg finder disse Følelser og denne Kjærlighed til Land, Folk og Folkets Frihed og Selvstændighed saa naturlige, at jeg ikke kan tvivle om, at de findes i enhver dansk Mand's Bryst, men naar jeg saa ser paa det ærede Medlems Forslag om Indskrænkning i det Værn, som vi skulde benytte ved given Leilighed, saa kan jeg ikke Andet end udtale, at det er en egen Naade, det ærede Medlems Kjærlighed ytrer sig paa. — Det første Forslag, der er stillet af Finantsudvalget som Helhed, handler om Tillæg til 3 fungerende Embedsmænd i Krigsministeriet, nemlig Direktøren og 2 Departementschefer. Jeg havde næret det Haab, at det skulde være lykkedes mig ved den Konference, jeg havde med Fi-